

MATTIAS HELJE

Smedjelåtar

SIGA

Fyra stråkförare spelar västerdalskt. Med sväng. Åtskilliga riktiga höjdarlåtar – ofta i den korta treans tecken – från Lima, Malung, Transtrand och Österdalen i Norge. Anders Almlöf, Perjos Lars Halvarson och Mattias Helje har alla smedja (därav plattans namn!) och har spelat mycket ihop och med Zara Helje, vilket hörs på det följsamma, täta och dansanta samspillet. Klangen är silvrig och med mycket matiga dubbelstråk; det riktigt sjunger om de fyra fiolerna. Ibland tar Mattias ett solo, ibland blir det duett. Ständigt med driv och skönt gung.

Giga har för mig utmärkt sig som det dokumenterande skivbolaget som alltid ska klämma in så mycket som överhuvudtaget får plats på cd-utrymme. Vilket ibland kan avskräcka (generellt är "de där vinröda" inte för de nykomna i genren) men Smedjelåtar utgör ett undantag. Med sin dynamiska kraft och sprudlande spelglädje kan den nog tilltala även "oinvigda".

Och är man redan "frälst", dansar eller vill lära sig fler traditionella spelmanslåtar, är den ett sannskyldigt ymnighetshorn. Och ett mycket njutbart sådant.

Stefan Kayat

SOCA REBELS

Raw soca

EGEN UTGIVNING

På Raw soca hör vi Soca Rebels från Göteborg inspelade live under karnevalen i Norrkö-

ping i augusti 2000. Blott en timme innan showen mötte de sångerskan Shirlane Hendrickson, som har starkt musikaliskt påbrå då hon är dotter till calypsomannen AllRounder. Själv har hon förärats titeln National Calypso Queen of Trinidad & Tobago hela fyra år i rad, senast i fjol.

Nu hjälper inte Hendricksons medverkan upp den här skivan särskilt mycket. Ljudet är platt och tunt. En stor del av skulden ligger kanske i att konserten spelats in från PA-systemet till en stereo-DAT. Det finns ingen riktig tyngd i soundet. Musiken förlorar på detta. Den bara mal på och förmår inte engagera vare sig fötter eller hjärta, trots ett ganska autentiskt socasound.

Timo Kangas

MARI BOINE

Eight seasons

JAZZLAND/UNIVERSAL

Efter fjolårets halvdana remixskiva, där olika discjockeys och remixare gick loss på hennes tidigare låtar,

känns det skönt att ha en ny, riktig Mari Boine-platta att lyssna på. Och Eight seasons är en rekommendabel återkomst efter fyra års frånvaro från nyhetshyllorna i skivbutikerna.

Mari Boines intentioner att tona ner ämnesvalet från de orättvisor som samerna fått utstå till en mer poetisk textplåt är lyckat. Visst behövs det prominenta figurer som lyfter fram de ämnena men det är också lätt att förstå hennes ambition att utveckla sig. Även musiken är mer lättillgänglig denna gång utan att för den skull kännas utslätad. Det är schamanistisk musik och jojk med nu-

